

Két kortárs költő

Erika Burkart versei

VOX HUMANA

B. F.-nek

Hogy valaki úgy gondolkodik,
ahogy mi,
vigasz ez?

Elfelejtett
vagy alig felidézhető név vagyunk
mások emlékezetében.
(„Ó igen, ismertük mi is.”
„Sajnálom, nem is hallottam róla.”)

Egyedül a szeretet
dadogja el az első szótagot,
vezet e minket egyetlen hangként
oda, ahová mindnyájan törekszünk:

önmagunkhoz a másikban,
önmagunktól mindenekhez.

A kékség

P.-nek

Nincs leereszkedő felhő.
Az üresség teljesség immár.
Az égen csüngő szemek
megtelnek, megtörnek.

Kicsordulnak, befelé.
Hermetikus kékség.
A teljesség üresség immár.
Valami
elszívja szádról a lelked,
valami
sötétségbe taszít.

Kékségtől sötéten
az órák feneketlen
mélye fölé hajolsz,
időtlen lény, szíven üt
a fecskék vonulása.

Átmenetek

Az ágy mögött lóg a kulcs,
melyhez nem tartozik zár.

Kulcsgyűjtés. De hol
vannak a szobák, a házak?

Az utolsó szoba
mindig nyitva áll.

Erika Burkart (szül. 1922) Svájc egyik legismertebb és legkiemelkedőbb kortárs író- és költője. Visszahúzódva él a Zürich melletti családi világban férjével, Ernst Halter íróval.

Ilma Rakusa versei

„A szavak: halálok”-kötetből

Papír és írás a hidegség nyelvén beszél egymással.
Igen?
Ez hangulat. Azoké az embereké, akiknek mindig a
hallgatással van dolguk.
Igen?
A sötétség háttéréből a hallgatás hidegségként jön elő.
Igen?
A hallgatás szavakból áll. A kétségbeesés mindenből.
Igen?
A sötétség tömörebbé vált.
Igen?
Valami csörömpölve zuhan a szembe. A szürkületi vas.
Igen.

Kereszt
fej
és kereszt
s láb
és gerenda
nehéz
és kar
keresztben
keresztben a keresztben
hol láb hol fej
a szemüreg a körben
és még
a kéz
átkozott
nehéz
oly sebes
a tűzvész

Ilma Rakusa (szül. 1946) Zürichben él. Írói-költői tevékenységét számos díjjal jutalmazták. Műfordítóként is ismert. Édesanyja magyar származású volt, apja szlovén.

Koch Valéria fordításai